

Mál nr. 200/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila: V

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging fjölskyldutryggingar.

Heiti vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27. júní 2022, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 18. júlí 2022, ásamt fylgiskjölum.
3. Tölvupóstur M, dags. 26. júlí 2022.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M varð fyrir líkamstjóni hinn 7. maí 2020 við störf sín í grunnskóla þegar nemandi sparkaði í hönd hennar. Sá nemandi er sonur X og því vátryggður í fjölskyldutryggingu hennar.

Atvikum er lýst þannig í tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 13. maí 2020, sem bæði M og fulltrúi vinnuveitanda hennar undirrita, að M hafi verið í frímínútnagæslu og verið að reyna að koma í veg fyrir slagsmál barna og hafi þá orðið fyrir höggum og spörkum á hendi. Í atvikaskráningu vinnustaðar M segir: „Starfsmaður reyndi að koma í veg fyrir slagsmál barna. Fór á mili tveggja barna og varð fyrir höggum og spörkum annars barnsins.“ Sambærileg lýsing kemur fram í tjónstilkynningu til V dags. 12. maí 2020. Í matsgerð dags. 25. janúar 2022 er haft eftir M að henni hafi tekist að stíla drengjum sem hafi verið að slást í sundur en annar hafi brugðist mjög illa við og komið að henni og sparkað endurtekið í hana, m.a. í vinstri hönd hennar. Sambærileg lýsing er lögð til grundvallar í kröfubréfi lögmannsstofu hennar dags. 22. apríl 2022 þar sem kemur fram að drengurinn sem sparkaði hafi verið fæddur árið 2009.

M telur að bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu fjölskyldutryggingar X þar sem sonur X, sem vátryggður var í vátryggingu hennar hjá V, hafi sýnt saknæma háttsemi sem leiddi til tjóns M, sem sé ekki sannað að hafi verið ásetningur í skilningi vátryggingaréttar og gr. 15.1 í vátryggingarskilmálum V, þar sem félagið undanskilur sig ábyrgð vegna ásetnings með vísan til 1. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. M vísar til þess að þó sonur X hafi haft ásetning til slagsmála við samnemanda sinn þá færast slíkur ásetningur ekki yfir á M og þannig geti V ekki beitt fyrirnefndu ákvæði til að undanskilja sig ábyrgð.

V hefur hafnað bótaskyldu á þeim forsendum að sú háttsemi vátryggðs að hafa sparkað ítrekað í hendi M, hafi verið ásetningur af hans hálfu. V vísar til þess að í 1. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga komi fram að vátryggingafélag beri ekki ábyrgð ef um ásetning vátryggðs sé að ræða og einnig sé ákvæði í gr. 15.1. í almennum skilmálum V um að bótaskylda falli niður við þær aðstæður.

Álit.

Í þessu máli er ágreiningur um hvort háttsemi hins vátryggða, sonar X, sem var 10 eða 11 ára á tjónsdegi, geti flokkast sem ásetningur. Í lýsingum af atvikum sem leiddu til líkamstjóns M er ítrekað fjallað um að hinn vátryggði hafi a.m.k. sparkað ítrekað í hönd M eftir að hún hafði komið í veg fyrir slagsmál milli hans og samnemanda hans. Af þessum lýsingum M sjálfrar og skólayfirvalda verður ekki annað ráðið en að hinn vátryggði hafi mátt vita að það að sparka ítrekað í aðra manneskju gæti falið í sér líkamstjón og að hann hafi haft ásetning til þess. Engin lýsing liggur fyrir af hálfu hins vátryggða um annað. Verður því fallist á að V hafi sýnt nægilega fram á að hin saknæma háttsemi sem hinn vátryggði sýndi og leiddi til tjóns M teljist til ásetnings og fellur ábyrgð félagsins því niður með vísan til 1. mgr. 27. gr. laga um vátryggingarsamninga, sbr. gr. 15.1. í almennum skilmálum V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu fjölskyldutryggingar X hjá V.

Reykjavík, 6. september 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Guðmundur Stefán Martinsson